

Az abortusz

A Hetednap Adventista Egyház Állásfoglalása Irányelvek

Sok korábbi társadalom nézett szembe az abortusz* erkölcsi kérdéseivel. Ez a konfliktus korunk számos keresztény is hatással van, aki felelősséget övez a születés előtti emberi élet védelméért, ugyanakkor meg akarja őrizni a nő személyes szabadságát is. Késztelen, hogy szakság van irányelvekre, ha az egyház a Szent-rátst kávetve, erkölcsi átmatatást ad, miközben tiszteli a lelkiismereti szabadságot. Az adventisták úgy akarnak viszonyulni ehhez a kérdéshöz, hogy kifejezzék az Istenben, mint Teremtőben, mindenk fenntartásában való hitüket, a keresztényi felelősség és szabadság megtartása mellett. Bár van véleménykülönbség az adventisták között az abortusz kapcsolatban, a kávetkezőkben megkérjük, hogy nehány irányelvet adjunk. Az irányelvek bibliai alapelvekre épülnek, ezt a dokumentum végén bemutatjuk.**

Már a születés előtti emberi élet is Isten csodás ajándéka. Isten eszményképe az emberi lényről megerősíti az élet szentségét Isten képében, és megköveteli a születés előtti élet tiszteletét. Az életéről szülői döntés bukott világ kontextusában kell meghozni. Az abortusz sohasem jár kis erkölcsi kávetkezéssel. A születés előtti életet nem szabad gondolkodás nélkül elpusztítani. Abortuszt végezni csak a legnyomósabb indok esetén szabad.

Az abortusz az egyik tragikus dilemmája az emberi bukásnak. Az egyháznak járindulatú segítség kell felajánlania azok részére, akiknek személyesen kell szembenézniük az abortusszal kapcsolatos döntéssel. Eltö magatartás nem illik azokhoz, akik elfogadják az evangéliumot. A keresztények arra hivatottak, hogy szerető, gondoskodó hitközösség legyenek, akik segítenek a bajban levőknek, miközben figyelembe veszik a lehetőségeket.

Az egyháznak, mint támogató közegnek, gyakorlatilag és kázzelfogható módon kell kifejeznie elkötelezettségét az élet tisztelete mellett. A kávetkező módon tegye ezt.

Erősítse meg a családi kapcsolatokat;

mindkét nemet nevelje a nemiséget illetően a keresztényi alapelvekre;

hangsúlyozza mind a feleség, mind a férj felelősségét a családtervezésben;

szülői tsa fel mindkettőjüket, hogy vállalják a felelősséget a keresztényi alapelvekkel ásszeegyeztethetetlen viselkedésük kávetkezéseiért;

teremtsen bizalmi légkört az abortusszal kapcsolatos megbeszélésre;

ajánljon fel segítségét és támogatást azoknak a nőknek, akik úgy érzik, hogy kihordják a válsággal fenyegető terhésüket;

bátorítsa és segítse az apákat, hogy felelősen vegyék ki részüket gyermekeik felnevelésében.

Á

Az egyház szintén kátelezze el magát, hogy kázreműködik a szerencsétlen szociális, gazdasági és lelki tányező csökkentésében, amik az abortuszhoz adódnak, és táródján azokkal, akik szenvednek a személyes döntések kávetkeztében.

Az egyház nem az egyének lelkiismerete; bár erkölcsi irányelveket kell adnia. Az egyház nem fogadja el az abortuszt, mint születésszabályozást, vagy a nemek kiválasztásának eszközt, vagy ha kényelmi szempontból tártónik. Lehetnek helyzetek, amikor a nők kivételes körülményekkel néznek szembe, ami komoly erkölcsi dilemmát jelent, mielőldül a terhes anya életveszélyes állapota, egészségének komoly kockázata, komoly vele született rendellenes magzati diagnózis, és nemi erőszak vagy erőfeszítés miatti terhesség. A valógső döntést a terhesség megszakítás terhes anyáinak kell meghoznia, miután kielégő konzultáltak vele. Alapos információval, bibliai alapelvekkel és a

Szentlelkünk vezetésevel kell segíteni a döntéseink meghozatalában. Ezenkívül, ezeket a döntéseket egyszemélyes kapcsolatokban a legjobb meghozni.

A keresztények elismerik, hogy elsősorban az elsőként Istennek tartoznak elszámolási kötelezettséggel. Egyensúlyt keresnek a személyes szabadság gyakorlása és a hitkövetés felé való elszámolás, valamint a nagyobb társadalomnak és a társadalmi társulásoknak való megfelelés között. Döntéseinket inkább Isten társulása Szentlelkünk alapján hozzák meg, mint a társadalom normái szerint. Ezért minden sorsdöntést, ami arra akarja kényszeríteni a nőt, hogy terhesgátlót megtartsa vagy megszakítsa, vissza kell utasítanunk, mint a személyes szabadság megsértését.

Az egyházi intézmények (kórházak) számára irányműveket kell biztosítani, hogy saját szabályukat ennek az állásfoglalásnak az alapján alakítsák ki. Azoknak, akiknek vallási vagy erkölcsi kifogásuk van az abortusszal szemben, nem szükséges részt venniük az abortusz végrehajtásában.

A gyülekezeti tagokat arra kell bátorítani, hogy az abortusszal kapcsolatos erkölcsi felelősség megállapításakor a Szentlelkünk tanításainak fényében járjanak el.

Â Az életéről szóló keresztényi tanítás alapelvei Bevezetés

ÂAz pedig az íráskönyv, hogy megismerjenek tőled, az egyedül igaz Istent, akit elküldtél, a Jézus Krisztust (17:3)

Krisztusban van az íráskönyv élet-gőre; mivel az emberi élet mőlandó, az emberek nehéz kördősekkal állnak szembe az élet és halál dolgában. A következő alapelvek az egész személyre (a testre, lélekre, szellemre) utalnak, mint egy oszthatatlan egységre (1Mózesz 2:7; 1Thessz 5:23). Az élet örökös ajándékunk Istentől

Â

Isten a teljes élet forrása, Ő az életadó, és életünk fenntartója (ApCsel 17:25-28; Jób 33:4; 1Mózesz 1:30, 2:7; Zsolt Jn 1:3-4).

Az emberi életnek egyedülálló értéke van, mert bűnre elbukott, Isten köpőre lett teremtve (1Mózesz 1:27; Róm 3:23; 1Kor 2:2; 1Jn 3:2; Jn 1:29; 1Pt 1:18,19).

Isten nem az emberi teljesítmény vagy hozzájárulás alapján értékeli az emberi életet, hanem azért, mert Isten teremtményei és megváltás szeretetének tárgyai vagyunk (Róm 5:6-8; Ef 2:2-6; 1Tim 1:15; Tit 3:4-5; Mt 5:43-48; Jn 1:3, 10:10).

Â Az élet értékelésünk Isten ajándékaira

Â

Az élet értékes, bűnre az emberi élet nem az egyetlen vagy legfontosabb érték. Az Isten dicsőítőre való hűségét elsőbbséget élvez magával az élettel szemben (Jel 12:11; 1Kor 13).

Isten felszólítja az emberi élet védelmére, és szíjmonkóri az emberiségnek annak pusztítását (2Mózesz 20:13; Jel 2Mózesz 23:7; 5Mózesz 24:16; Péld 6:16-17; Jer 7:34-35; Mik 6:7; 1Mózesz 9:5-6).

Isten küldetésben erősíti a gyengékkel, a védtelenekkel és az elnyomottakkal (Zsolt 82:3-4; Jak 1:27; Mik 6:8; ApCsel 20:35; Péld 24:11-12; Lk 1:52-54).

A keresztény szeretet (agapé) életünk odaszentelése, hogy mások életét javítsuk. A szeretet tiszteli a személyes szabadságot, és nem nézi el az elnyomást, hogy ezzel is támogassa egy másikat személyes erőszakos magatartását (16:21; Fil 2:1-11; 1Jn 3:16; 1Jn 4:8-11; Mt 22:39; Jn 18:22-23; Jn 13:34).

A hűvök kázzá szögöt az őrt hűvta el Isten, hogy szeretetöt őrezhető, gyakorlati ős kifejező mádon mutassák be. hűv minket, hogy gyengőden győgyűtsuk a megtűrt szűvűeket (Gal 6:1â€²; 1Jn 3:17â€²18; Mt 1:23; Fil 2:1â€² 11; Jn 8: Rm 8:1â€²14; Mt 7:1â€²2, 12:20; Ása 40:42, 62:2â€²4).

Â Az őlet dűntősi jogunk ős felelőssőgűnk

Â

-

Isten a vűlasztűs szabadsűgűt adta az emberisűgnek, mág akkor is, ha az erőszakhoz ős tragikus kűvetkezműnyek vezet. Mivel ő nem akarta az emberisűget engedelmessűgre kűnyszerűteni, szűksűgessű vűlt, hogy odaűldozza Elvűrja tőlűnk, hogy akarata szerint fogadjuk el a vűndűkűt, de megűtűli azokat, akik visszaűlnek vele (5Műz 30:19â€² 1Műz 3; 1Pt 2:24; Rm 3:5â€²6, 6:1â€²2; Gal 5:13).

-

Isten mindannyiunk figyelműt arra hűvja fel, hogy egyűnileg hozzunk erkűlcsi dűntűseket, ős keressűk azokat a bibliaelveket, amelyek megerősűtik ezeket a dűntűseket (Jn 5:39; ApCsel 17:11; 1Pt 2:9; Rm 7:13â€²25).

-

Az emberi őletről, a kezdetűtől a vűgűig valű legjobb dűntűst olyan egűszűges csalűdi kapcsolatban hozhatunk egy hűvő kűzűssűg tűmogat (2Műz 20:12; Ef 5â€²6).

-

Az emberi dűntűseket mindig Isten akaratűnak keresűsűre alapozzuk (Rm 12:2; Ef 6:6; Lk 22:42).

Â

Ezeket az irűnyelveket a Generűl Konferencia vűgrehajtű-bizottsűga hagyta jűvű, ős szavazta meg őves űlűsű 1992. oktűber 12-űn Silver Springben, Marylandben.